

מי אשם במחדל [1]?

מאת: ד"ר עודד עמיחי, 29.05.19

אני מסרב להכניס פוליטיקה לסוגיית הגנת העורף. היא לא כאן! המחדל כולו ביטחוני!

ברור שהאחריות המירבית למחדל היא של מפא"ת. אבל מי נתן למפא"ת את היכולת להכריע איזה מערכות נשק יכנסו לח"א?

היכן היה מפקד ח"א כשקמה ועדת נגל, להכריע בדיעבד בעד כיפת ברזל ונגד הלייזר?

למה אף אחד ממפקדי ח"א בשני העשורים האחרונים לא דן ברצינות בסוגיית הגנת המדינה מנשק בליסטי? דיברנו עם רובם.

למה אף אחד מהרמטכ"לים באותה תקופה לא נזעק לטפל בנושא מרכזי זה?

היכן היו שרי הביטחון בשני עשורים אלה, שטיאטאו את הבעיה הביטחונית מספר 1 של מדינת ישראל, מתחת לשטיח?

כן, יש גם לראשי הממשלה אחריות למחדל זה. היו כמה ראשי ממשלה בעת הזו: אהוד ברק, אריק שרון, אהוד אולמרט, בנימין נתניהו. עם רובם דיברנו. איש מהם לא עשה דבר.

כשיקרה חלילה האסון (ולא כתבתי, אם...) יטילו האשמה איש על כתפי רעהו. או לחילופין, ימצאו את הש"ג התורן.

לא יותר פשוט להתעורר מהר מהתרדמת ולפתור את הבעיה? הרי האיום ידוע. גם העדר פתרון, ידוע. הפתרון, לייזר, ברור לכולם. אבל משחקים בפתרון סרק, "לייזר עתידי", שאיננו ולא יהיה בעתיד הנראה לעין.

יש לייזר אחד ויחיד, שהיה מוכן לייצור, ונגנז. הסקייגארד. חובה להוציאו מיידית מהנפטלין, בכל דרך אפשרית.

מפקדי הצבא, לכם הכוח לעשות המהפך. האחריות עליכם. הוכיחו מנהיגות, קבלו החלטה והסירו איום הפצמ"רים, הרקטות והטילים מעל ראשינו.

וצעד ביניים קטן. את איום העפיפונים ובלוני הנפץ ניתן להסיר מהיום למחר, באמצעות מערכת לייזר קיימת. חשמלי. לא נשק עתידי. נשק עכשווי, שנמצא בשימוש הצבא האמריקאי. אז למה מחכים?

[1] פירסמתי גם כתגובה למאמר קודם.